Αὐτόπται μάρτυρες καὶ τραυματίαι ἀφηγοῦνται

«Εμοιαζε μὲ τὴν κόλασι»

Σκηνὲς ἀλλοφροσύνης.- «Τὸν θέριζε μὲ τὸ πιστόλι».- «Εἶδα καὶ τρίτον».- Ο ἥρωας ποὺ ἔπιασε τὴν χειροβομβίδα καὶ τὴν πέταξε μακριά.- «Ερχομαι μέσα ἀπὸ τάφο»

ΑΘΗΝΑΙ, 6.— Τὴν εἰκόνα τῆς «σφαγῆς» στὸ Ἑλληνικὸ συνθέτουν αἱ διηγήσεις τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔζησαν τὴν ἐπιδρομὴ τῶν Παλαιστινίων καὶ ἐκείνων ποὺ μὲ διάφορα τραύματα ἀπὸ θραύσματα χειροβομβίδων ἔχουν διακομισθῆ καὶ νοσηλεύονται σὲ διάφορα ἱδρύματα. Μὲ κομμένες φράσεις περιγράφουν τὶς δραματικὲς στιγμὲς ποὺ ἔζησαν μέσα στὶς ἐκρήξεις, τοὺς καπνοὺς καὶ τὶς κραυγὲς τῶν πληγωμένων.

Ἡ Αἰκατερίνη Βλασσαράκου, καθαρίστρια, ἔφτασε κοντὰ σ' ἕνα πεζούλι, μὲ τρεμάμενα πόδια καὶ σωριάστηκε κάτω.

— Ἕνα τσιγάρο παιδιά, σᾶς παρακαλῶ, εἶπε στοὺς δημοσιογράφους.

— Μήπως εἶστε τραυματισμένη,

— Ὄχι, τρομαγμένη εἶμαι. Ξέρετε ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι; Μέσα ἀπὸ τάφο.

«Ἤμουν κάτω στὸ ὑπόγειο, ποὺ βρίσκονται οἱ τουαλέττες. Ἀκριβῶς ὅμως κάτω ἀπὸ τὸ μπάρ, ἐκεῖ ποὺ ἔπεσε ἡ πρώτη χειροβομβίδα. Καὶ ξαφνικὰ ἀκούω ἕνα τρομακτικὸ θόρυβο καὶ νοιώθω τὸ ἔδαφος νὰ τρέμη. Τί εἶναι; φωνάζω — βλέποντας τὸν κόσμο νὰ τρέχη δεξιὰ κι' ἀριστερὰ γιὰ νὰ κρυφτῆ. «Κρύψου, μοῦ φώναξε κάποιος, μέσα στὶς τουαλέττες. Θὰ μᾶς σκοτώσουν οἱ Ἄραβες».

»Κούρνιασα σὲ μιὰ γωνιά, κι' ἄκουγα τὶς γυναίκες νὰ οὐρλιάζουν, νὰ ζητοῦν τὰ παιδιὰ τους ποὺ εἶχαν χαθῆ.

»Ποῦ εἶναι τὸ ἄλλο μου παιδί φώναζε κάποια ἀπελπισμένα. Ἀλλὰ ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἔπεσε ἡ τρίτη χειροβομβίδα, κι' ἀπὸ τότε δὲν τὴν ξαναθυμοῦμαι».

«Μ' ἕνα σάλτο...»

ΤΩΡΑ ζῶ καὶ εἶμαι εὐτυχισμένος», φώναξε σὰν μικρὸ παιδὶ ὁ κ. Γ. Μαρσέλος, ἐργολάβος...

Ἦταν κι' αὐτὸς ἀνάμεσα στοὺς ἐπιβάτες ποὺ ἔζησαν τὴν φρίκη τῆς τραγῳδίας.

«Ἤμουνα δέκα μέτρα μακριὰ ἀπὸ τὸν ἕνα Ἄραβα, συνέχισε ὁ κ. Μαρσέλος, ὅταν αὐτὸς πέταξε τὴν πρώτη χειροβομβίδα. Μ' ἕνα σάλτο βρέθηκα στὰ σκαλιά. Τότε ἐξερράγη ἡ δεύτερη χειροβομβίδα. Συνέχισα νὰ τρέχω καὶ ἡ τρίτη χειροβομβίδα μὲ βρῆκε στὴν πάνω αἴθουσα. Ἔτρεχα καὶ φώναζα:

—Σώθηκα, σώθηκα...

Μιὰ οἰκογένεια

ΤΕΣΣΑΡΑ ἀδέλφια, οἱ τρεῖς εἶναι κοπέλλες, καὶ ἡ μητέρα τους, εἶναι μέσα στὰ θύματα τῆς χθεσινῆς σφαγῆς στὸ Ἑλληνικό. Οἱ τρεῖς ἀδελφὲς Ἐρασμία, Ἑρμιόνη καὶ Στυλιανὴ Εὐαγγελινοῦ, νοσηλεύονται στὸ Κ. Α.Τ. Γιὰ τὴν περιπέτεια ποὺ ἔζησαν, διηγοῦνται τὰ ἑξῆς!

ΕΡΑΣΜΙΑ (29 ἐτῶν, ὑπάλληλος ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας στὴν Ἀμερική): «Ξαφνικὰ καὶ ἐνῶ περιμέναμε νὰ μᾶς ἐλέγξουν, κάποιος φώναξε καὶ εἶδα ἕνα φλάς κάτι σὰν ἀστραπή. Μετὰ ἤλθαν οἱ καπνοὶ νὰ μᾶς τυλίξουν καὶ τὰ μπούμ - μπούμ. Γύρισα τὸ κεφάλι μου καὶ εἶδα ἕνα νεαρὸ μὲ ἄσπρο πουκάμισο, μαύρο παντελόνι καὶ μουστάκι, νὰ βγάζη ἀπὸ μία μικρὴ βαλίτσα ἕνα αὐτόματο ὅπλο. Ἀσυναίσθητα ἔπεσα κάτω ἀλλὰ μὲ τὶς πρῶτες ριπὲς τὰ πόδια μου καὶ ἀλάκληρη ἀπὸ τὴ μέση καὶ κάτω γέμισα σφαῖρες. Ἕνας Θεὸς μᾶς ἔσωσε».

Η ΕΡΜΙΟΝΗ (34 ἐτῶν, δουλεύει σὲ Τράπεζα στὴν Ἀμερική): «Στὴν ἀρχὴ νόμισα ὅτι μᾶς ρίχνανε πέτρες. Μετὰ εἶδα φλόγες καὶ γινόταν μεγάλος θόρυβος. Ἔκρυψα τὸ κεφάλι μου γιὰ νὰ προφυλαχτῶ καὶ ἔπεσα κάτω. Ἔνοιωσα ἕνα φοβερὸ πόνο στὸ δεξὶ χέρι. Μιὰ σφαῖρα μὲ εἶχε πετύχει. Αὐτὴ τὴ σφαῖρα δὲν μοῦ τὴν ἔχουν βγάλει ἀκόμη».

ΣΤΥΛΙΑΝΗ (27 ἐτῶν, δασκάλα στὴν Ἀμερική): «Κι' ἐγὼ εἶδα τὸν Ἄραβα νὰ βγάζη ἕνα ὅπλο ἀπὸ τὴν μαύρη τσάντα του. Μέχρι νὰ προλάβω νὰ καταλάβω τί συμβαίνει μὲ τραβάγανε ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα τραυματισμένη».

Αὐτοθυσία

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ τῆς αἱματοχυσίας στὸ Ἑλληνικὸ θὰ ἦταν σίγουρα πολὺ περισσότερα, ἂν ἕνας Βέλγος μηχανικὸς ἀεροπλάνων τῆς «Σαμπένα», δὲν ἔπαιζε τὴ ζωή του «κορώνα — γράμματα», πρὸς χάρη τῶν συνανθρώπων του.

Τὸ περιστατικὸ ποὺ γράφουμε διηγήθηκε ἕνα ἀπὸ τὰ παρ' ὀλίγον θύματα τῶν Ἀράβων τρομοκρατῶν. Ἰδοὺ πῶς ἐξελίχθη:

Μετὰ τὶς τρεῖς ἐκρήξεις τῶν χειροβομβίδων ποὺ προκάλεσαν τὰ περισσότερα ἀνθρώπινα θύματα, μιὰ τέταρτη χειροβομβίδα ἐκτοξεύθηκε ἀπὸ τὸν ἕνα Παλαιστίνιο πρὸς μιὰ πλευρὰ τῆς αἰθούσης, στὴν ὁποία βρισκόταν ἑκατοντάδες ἐπιβάτες. Ἡ χειροβομβίδα ἔπεσε ἀνάμεσά τους, λέει ὁ αὐτόπτης μάρτυς.

—Ἐνστικτωδῶς, συνεχίζει, ἐκλεισα μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια μου καὶ περίμενα νὰ ἀκούσω τὸν κρότο τῆς ἐκρήξεως. Ἤμουν βέβαιος ὅτι σὲ λίγο δεκάδες ἀνθρωποι θὰ κομματιαζόταν ἀπὸ τὴν ἐκρηξη. Ξανανοίγοντας τὰ μάτια μου, εἶδα κάτι ποὺ κυριολεκτικὰ μοῦ ἔκοψε τὴν ἀνάσα. Ἕνας ψηλὸς, ρωμαλέος ἄνδρας, «βούτηξε» ἀνάμεσα στὴν ὁμάδα τῶν ἐπιβατῶν. Ἁρπαξε τὴ χειροβομβίδα πρὶν ἀκόμα σκάσῃ καὶ κρατώντας την ἀπὸ τὴν περόνη, ἔφυγε τρέχοντας προς τὴν σκάλα. Στὸ πέρασμά του ὅλοι ἐσπευδαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐντρομοι ἀπὸ κοντά του, ἐπεφταν στὸ ἔδαφος ἢ φρόντιζαν νὰ καλυφθοῦν πίσω ἀπὸ πολυθρόνες, τοίχους. Τὸ πλῆθος ἄνοιγε στὸ πέρασμά του, ὁπως ἡ θάλασσα «σκίζεται» στὸ πέρασμα τοῦ πλοίου. Ὅταν μετὰ πέντε περίπου λεπτὰ ἄκουσα μιὰ ἔκρηξη ἔξω ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο, ἤμουν βέβαιος ὅτι τὸ παλληκάρι εἶχε πληρώσει μὲ τὴ ζωὴ του τὸν ἡρωϊσμό του. Βγαίνοντας ἔξω, δὲν θὰ μὲ πιστέψτε, ἀλλὰ εἶναι ἀλήθεια, ξέχασα τὴν τρομάρα μου, καὶ τὸ πρῶτο ποὺ ἤταν ἀσφυκτικὰ γεμάτο. Μέσα στὶς αἴθουσές του πρέπει νὰ βρισκόντουσαν πάνω ἀπὸ 3.000 ἄτομα, ἐνῶ στὴν αἴθουσα «τράνζιτ», ὅπου ἔγινε τὸ μακελλειό, γύρω στὰ χίλια. Ἀκόμη καὶ στὰ σκαλιὰ καθόντουσαν ἐπιβάτες ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσουν. Ἐμεῖς εἴχαμε πολὺ δουλειὰ γιατὶ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσουν δύο ἀεροπλάνα μας γιὰ Τὲλ Ἀβίβ. Ἦταν οἱ πτήσεις 840 (Τζάμπο) καὶ 806. Οἱ περισσότεροι ἐπιβάτες εἶχαν πάει στὰ ἀεροπλάνα, ὅταν ἕνας Ἄραβας ἀπὸ τὸν ἐξώστη τῆς αἰθούσης ἀναμονῆς πέταξε μιὰ χειροβομβίδα μέσα στὸν κόσμο καὶ ἀμέσως μετὰ μιὰ δεύτερη. Τὸν εἶδα νὰ πετάη τὶς χειροβομβίδες καὶ νὰ φεύγη τρέχοντας πρὸς τὴν ἔξοδο. Μέσα στὸν πανικὸ δύο ἄλλοι Ἄραβες ποὺ βρισκόντουσαν κάτω, κοντά μας, πέταξαν ἄλλες δυὸ χειροβομβίδες. Ἡ μιὰ δὲν ἔσκασε καὶ τὴν ἁρπαξε ἕνας μηχανικὸς τῆς «Σαμπένα» καὶ τὴν πέταξε ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα...».

Ἡ ἀεροσυνοδὸς μιλάει γρήγορα, σχεδὸν λαχανιασμένη. Ἐπαναλαμβάνει πολλὲς φορὲς τὰ ἴδια πράγματα. Εἶναι πολὺ ταραγμένη καὶ δικαιολογημένα, ἀφοῦ μόλις πρὸ μισῆς ὥρας ἔχει ζήσει τὸν ἐφιάλτη. Συνεχίζει:

—Μὲ τὶς ἐκρήξεις ὁ κόσμος πανικοβλήθηκε. Ἄλλοι ἔβγαιναν ἀπὸ τὴν αἴθουσα, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὶς τζαμαρίες κι' ἄλλοι ἐπεφταν στὸ δάπεδο. Πολλοί, πάραπολλοι, εἶχαν τραυματισθῆ. Ἡ αἴθουσα εἶχε γεμίσει αἵματα. Φώναζαν, βογγοῦσαν, ζητοῦσαν βοήθεια, ἐνῶ οἱ τρομοκράτες ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν μὲ τὰ αὐτόματα περίστροφά τους, δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Στὴ στιγμὴ παρουσιάσθηκαν καὶ οἱ Ἕλληνες ἀστυνομικοὶ μὲ αὐτόματα καὶ περίστροφα, ἀλλὰ δὲν μπορούσαν νὰ ρίξουν γιατὶ οἱ δράστες ἦσαν ὡπλισμένοι καὶ ἀναμεμιγμένοι μὲ τὸν κόσμο.

Οἱ τρομοκράτες ἔρριξαν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τραυμάτισαν μερικούς. Ταυτόχρονα, χωρὶς νὰ παύσουν τοὺς πυροβολισμούς, παρέσυραν στὸ ἀριστερὸ μπὰρ τοῦ «τράνζιτ» 40 ἄτομα, τὰ ὁποῖα κράτησαν γιὰ ὁμήρους. Πάνω στὴν σύγκρουσι κατώρθωσα μαζὶ μ' ἄλλους νὰ ἀπομακρυνθῶ καὶ νὰ βγῶ ἔξω...».

—Εἴδατε πολλοὺς τραυματίες;

—Ἡ αἴθουσα γέμισε αἵματα. Δὲν ξέρω πόσοι τραυματίσθηκαν. Μπορεῖ καὶ πενήντα. Ἐγὼ εἶδα τραυματισμένους τέσσαρες συγαθέλφους μου κι' ἕνα παιδάκι, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ταξιδέψη μὲ τὸν πατέρα του. Θὰ σκοτωνώντουσαν ὄχι τρεῖς, ἀλλὰ 23, ἂν οἱ χειροβομβίδες δὲν ἔσκαγαν ὅλες μεταξύ μιᾶς μαρμάρινης γλάστρας καὶ τοῦ γκισέ...

—Γιατὶ τὶς ἔρριξαν ἐκεῖ;

—Γιατὶ ἐκεῖ ἦσαν πολλοὶ ἐπιβάτες γιὰ τὸ Ἰσραήλ...

—Εἴσθε βεβαία ὅτι ὑπῆρχε καὶ τρίτος δράστης ποὺ διέφυγε;

—Τόσο βεβαία, ὅσο ὅτι αὐτὴ τὴ στιγμὴ μιλάω...

«Δέν τολμοῦσα»

-ΟΤΑΝ ἄκουσα τὴν πρώτη ἔκρηξη ἔπεσα ἐνστικτωδῶς στὸ ἔδαφος», μᾶς λέει ὁ Γερμανὸς δημοσιογράφος Φρὰϊφουρ, ὁ ὁποῖος βρισκόταν στὰ κάγκελλα τοῦ ἰσογείου, ἀκριβῶς πάνω ἀπ' τὸ σημεῖο ποὺ ἔπεσε ἡ πρώτη χειροβομβίδα. Μετὰ ἀκολούθησαν ἄλλες δύο ἐκρήξεις καὶ ἄρχισαν νὰ πέφτουν πιστολιές ἢ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη.

Τάχασα στὴν κυριολεξία. Ἤθελα νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ τρέξω μακρυά, ἀλλὰ δὲν τολμοῦσα νὰ κουνηθῶ ἀπ' τὸ σημεῖο ποὺχα πέσει στὸ ἔδαφος. Ἀκουγα τὶς φωνὲς τῶν τραυματισμένων νὰ ζητοῦν βοήθεια. Ἔβλεπα τὸν κόσμο νὰ τρέχη σὰν τρελλὸς πρὸς τὶς ἐξόδους. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν τολμοῦσα νὰ κουνηθῶ ἀπ' τὴν θέση μου».

—Καθόμουν, ἀφηγεῖται ὁ ξενοδόχος κ. Χρ. Κάκαρης, σ' ἕνα τραπεζάκι τοῦ μπὰρ μαζὶ μὲ τὸν φίλο μου τὸν κ. Βάλβη, καὶ περιμέναμε νὰ πάρουμε τὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὸ Λονδίνο. Στὸ ἴδιο τραπεζάκι μὲ μᾶς καθόταν καὶ ἕνας μελαψὸς - 40άρης περίπου. Δὲν εἴδαμε πῶς ἄρχισε τὸ κακό, ἀλλὰ μόλις ἀκούσαμε τὶς ἐκρήξεις τῶν χειροβομβίδων πέσαμε κάτω καὶ μετὰ σαλτάραμε καὶ κρυφτήκαμε πίσω ἀπ' τὸ μπάρ. Γιὰ μιὰ στιγμὴ πῆρε τὸ μάτι μου τὸν ἄλλο ποὺ καθόταν μαζὶ μὲ μᾶς στὸ τραπέζι, νὰ κάνη μιὰ ἀπότομη κίνηση, τὴν ὁποία φαίνεται ὅτι παρεξήγησε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἄραβας ποὺ τὸν θέρισε μὲ τὸ πιστόλι του καὶ τὸν ἄφησε στὸν τόπο.

»Στὸ μεταξὺ ἡ αἴθουσα σειόταν ἀπὸ τὶς φωνὲς καὶ τὶς ἐκρήξεις. Οἱ τυχεροὶ ποὺ βρίσκονταν σ' ἄλλα σημεῖα τῆς αἰθούσης κατάφεραν, ἔστω καὶ μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα, νὰ τὸ σκάσουν. Νὰ βγοῦν στὸ δρόμο. Νὰ σωθοῦν. Ἐνῶ ἐγὼ ἐμεινα ξαπλωμένος ἐπὶ δύο ὧρες στὴν αἴθουσα τοῦ μπάρ, σὰν ὁμηρος τῶν κομμάντος, ἔχοντας ἕναν ἀπ' αὐτοὺς πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι μου γιὰ «παίζη» μὲ τὸ πιστόλι του, βγάζοντας τὴν δεσμίδα του, χωρὶς κὰν νὰ καταδέχεται νὰ κυττάξη πρὸς τὰ πόδια του, μπροστὰ στὰ ὁποῖα βρισκόμουν ξαπλωμένος. Λίγο πιὸ ἐκεῖ, μιὰ ὡραιοτάτη ξανθὴ γυναίκα, ἔπλεε μέσα σὲ μιὰ λίμνη αἵματος. Δὲν ξέρω ἐὰν ζοῦσε ἢ ἀν ἦταν νεκρή. Ἀπ' τοὺς δύο κομμάντος πιὸ ζόρικος μοῦ φάνηκε ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μὲ τὸ κίτρινο πουκάμισο. Ὁ ἄλλος, ποὺ φοροῦσε λευκὸ πουκάμισο μὲ κάτι κόκκινα σχεδιάκια, δὲν φαινόταν τόσο ἄγριος ὅσο ὁ πρώτος».

—Τοὺς ἀκούσατε νὰ ζητοῦν κάτι. Ἀντιληφθήκατε δηλαδὴ τί ἐπιδίωκαν μὲ τὴν πράξη τους;

—Εἰλικρινὰ δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω τί θέλανε. Ὅταν μᾶς διέταξαν νὰ ξαπλωθοῦμε στὸ πάτωμα, δὲν κάνανε τίποτα. Μετὰ τοὺς πλησίασε ἕνας ἐξαιρετικὸς κύριος (πρόκειται γιὰ τὸν ὑποδιευθυντὴ τῆς ὑποδιευθύνσεως ἀστυνομίας πόλεων, διευθυντὴ Α' κ. Χριστολουκά), ὁ ὁποῖος μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς διερμηνέως κατάφερε, δίνοντας τους τὸ λόγο τῆς τιμῆς του, νὰ τοὺς πείση νὰ παραδώσουν τὸν ὁπλισμὸ τους καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τοὺς ἀστυνομικοὺς. Ὅταν τοὺς ἔβγαλαν ἔξω, εἶδα ἕναν ἄλλο ἀστυνομικὸ νὰ τοὺς ἀκολουθῆ, κρατώντας στὰ χέρια του δύο πιστόλια καὶ μιὰ χειροβομβίδα «Μίλς».

»Ὅση ὥρα εἴμαστε ξαπλωμένοι, στὸ ἔδαφος, οἱ μόνοι ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες - ὁμήρους ποὺ στέκονταν ὄρθιοι καὶ ἔκινοῦντο ἀνάμεσά μας, ἦταν οἱ δύο Ἄραβες καὶ δύο κοπέλλες. Αὐτὲς οἱ δύο, δὲν ἤταν, κατὰ τὴ γνώμη μου, μαζὶ τους. ἀλλὰ ἐπειδὴ ἤξεραν τὴ γλῶσσα τους ἐκινοῦντο μεταξὺ μας καὶ συνεννοοῦντο μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν. Τουλάχιστον ἐγὼ ἔτσι νομίζω.

Ἡ δεσποινὶς Δέσποινα Ἀριστομενοπούλου ἀφηγεῖται: «Ἐργάζομαι στὸ κατάστημα πωλήσεως βιβλίων, μπροστὰ ἀκριβῶς ἀπ' τὴν εἴσοδο Νο 4, ὅπου καὶ ἔγινε τὸ μακελειό. Ὅταν ἔσκασε ἡ πρώτη βόμβα, ἔπεσα κάτω. Ἀμέσως μετὰ πετάχτηκα καὶ ἄρχισα νὰ τρέχω πρὸς τὴν τουαλέττα γιὰ νὰ κρυφτῶ. Ξαφνικὰ, βλέπω νὰ στέκεται προστά μου ὁ ἕνας Παλαιστίνιος. Μόλις μὲ εἶδε νὰ τὸν πλησιάζω, ἔσκυψε, ἄνοιξε τὴν πλαστικὴ τσάντα του, ποὺ ἤταν ἀκουμπισμένη κάτω, καὶ βγάζοντας ἕνα πιστόλι, τὸ γύρισε κατὰ πάνω μου. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔνοιωσα τὰ πόδια μου νὰ λυγίζουν. Ἔπεσα σὰν σακκὶ κάτω... Σὲ λίγο μόλις τὸν εἶδα νὰ ἀπομακρύνεται, σηκώθηκα καὶ κρύφτηκα στὴν τουαλέττα».

Ἕνας ἀστυνομικὸς λέει: «Τὸ ἀεροδρόμιο ἤταν «φίσκα» ἀπὸ κόσμο. Θὰ πρέπει νὰ ὑπῆρχαν μέσα στὸ κτίριο 4.000 τουλάχιστον ἐπιβάτες. Εὐτυχῶς ποὺ στὸ σημεῖο ποὺ ἔρριξαν τὶς βόμβες δὲν βρίσκονταν πολλοὶ ἐπιβάτες μαζεμένοι. Ἂν τὴν ἔριχναν σ' ὁποιοδήποτε ἄλλο σημεῖο θὰ μετρούσαμε δεκάδες νεκροὺς καὶ τραυματίες. Μετὰ τὴν ἔκρηξη μπλοκάρισαν ὅλες τὶς ἐξόδους τῆς αἰθούσης οἱ φρουροὶ ἀστυφύλακες μὲ τὰ αὐτόματα καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἐπιασαν ἐπίκαιρες θέσεις μὲ τὰ πιστόλια στὸ χέρι καὶ οἱ ἀστυφύλακες τῆς αἰθούσης. Οἱ Ἄραβες ἀντιλήφθησαν ἀμέσως ὅτι δὲν εἶχαν δρόμο διαφυγῆς καὶ στριμώχτηκαν μαζὶ μὲ τοὺς ὁμήρους τους —45 περίπου—μπροστὰ στὸ χῶρο τοῦ μπάρ, πυροβολώντας στὸν ἀέρα γιὰ ἐκφοβισμό. Ἀπ' τοὺς πυροβολισμοὺς ἄρχισε νὰ πέφτουν ἀκόμη καὶ κομμάτια ἀπ' τὴν ὀροφὴ τοῦ κτιρίου, ποὺ δημιούργησαν τὴν ἐντύπωση ὅτι γκρεμίζεται. Συνολικὰ οἱ Ἄραβες τρομοκράτες ἔριξαν τέσσαρες χειροβομβίδες, ἀλλὰ ἐξερράγησαν μόνον οἱ τρεῖς. Τὴν τετάρτη τὴν ἁρπαξε πρὶν ἐκραγῆ στὰ χέρια του ἕνας μηχανικὸς τῆς «Σαμπένα» καὶ τρέχοντας σὰν τρελλὸς βγῆκε ἀπ' τὸ ἀεροδρόμιο καὶ τὴν πέταξε σ' ἕναν ἀνοιχτὸ χῶρο ὅπου καὶ ἔσκασε».

Ὁ σώζων ἑαυτόν...

Ὁ κ. Γ. Ψυχογιός, 37 ἐτῶν, εἶναι ἀστυνομικὸς καὶ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐκτελοῦσε ὑπηρεσία στὸ ἀεροδρόμιο.

—Περιμέναμε νὰ περάσουν ἀπὸ τὸν ἔλεγχο οἱ ἐπιβάτες τῆς πτήσεως 841 γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη, ὅταν ἄρχισαν οἱ ἐκρήξεις. Ἔσκασαν τρεῖς χειροβομβίδες καὶ μετὰ ἄκουσα πυροβολισμοὺς ἀπὸ αὐτόματο ὅπλο. Πέσαμε ὅλοι κάτω. Ὁ κάθε ἕνας κύτταζε νὰ διασώση τὸν ἑαυτό του. Ἐγὼ τραυματίσθηκα ἀμέσως σχεδὸν καὶ μόνος μου σύρθηκα ἔως ἐξῶ.

Ὁ Γρηγόριος Φώτης, 31 ἐτῶν εἶναι ἕνας ἀκόμη ἀστυνομικὸς ποὺ ἐκτελοῦσε ὑπηρεσία στὸ ἀεροδρόμιο. Ἔχει τραυματισθῆ στὰ πόδια καὶ ἐλεγε:

—Ἤμουν πέντε μέτρα ἀπὸ τὸ σημεῖο τῶν ἐκρήξεων. Ἔχω βλήματα στὰ πόδια ἀπὸ χειροβομβίδες. Μόνος μου σύρθηκα ἔως ἐξῶ καὶ τώρα ἕνα ταξὶ γιὰ νὰ φύγω ἀπὸ τὸν τόπο τῆς σφαγῆς».

—Ἀπὸ τὴν πλευρά μας δὲν ματαιώσαμε καμμία πτῆση λόγω τῆς ἐπιθέσεως, στὴν αἴθουσα διερχομένων», εἶπε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὁ ἀερολιμενάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ κ. Π. Γόμπος. «Ἁπλῶς στέλναμε τὰ ἀεροπλάνα στὸ κτίριο τοῦ δυτικοῦ ἀεροσταθμοῦ. Ἂν τώρα ὡρισμένες ἑταιρίες δὲν θέλησαν νὰ προσγειωθοῦν στὸ Ἑλληνικὸ τὰ ἀεροπλάνα τους, αὐτὸ εἶναι θέμα ποὺ ἀφορᾶ μόνον τὶς ἑταιρίες καὶ ὄχι φυσικὰ ἐμάς».

Τὸ μακελλειὸ ἔχει τελειώσει. Ἡ αἴθουσα τράνζιτ τοῦ ἀερολιμένος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχίζει νὰ ἐπανευρίσκη τὸν ὁμαλὸν ρυθμὸν λειτουργίας

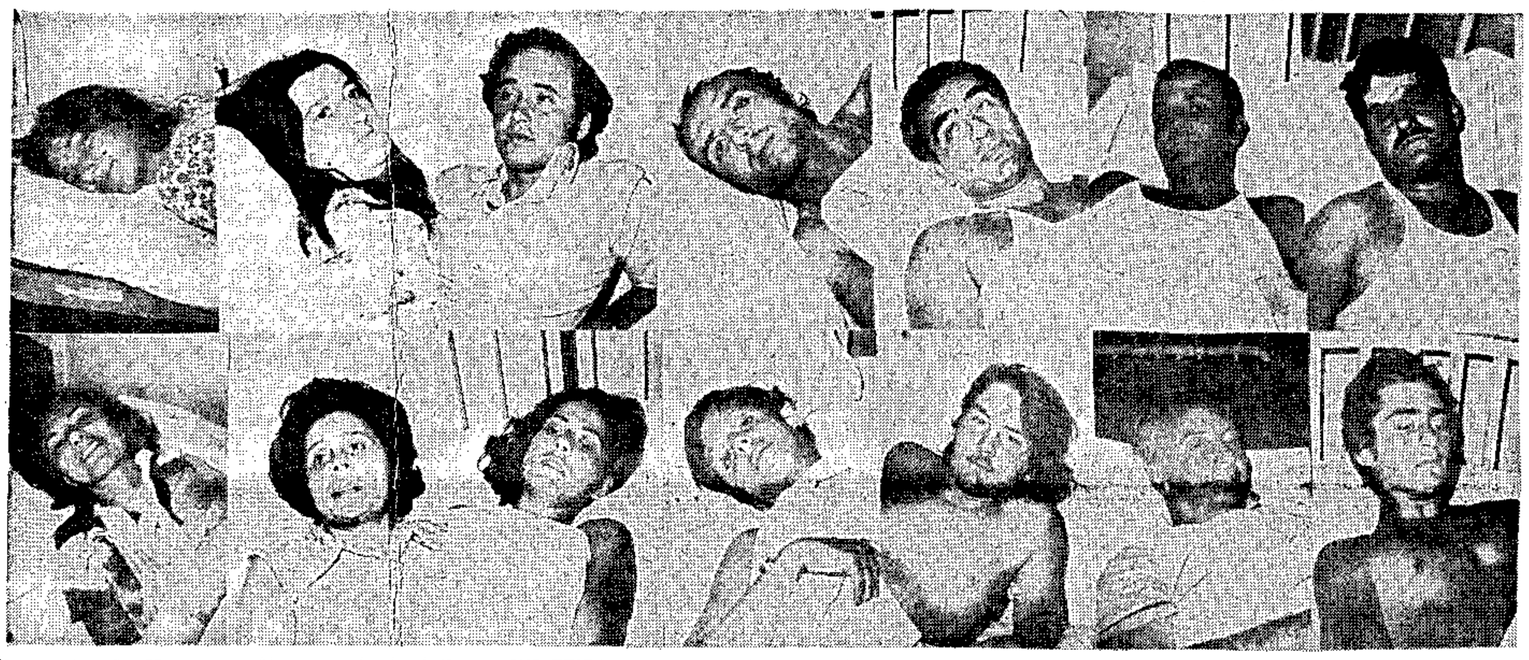

Μερικοὶ ἐκ τῶν 55 τραυματισθέντων κατὰ τὴν ἐπίθεσιν. ΑΝΩ ΣΕΙΡΑ: Σπυρίδων Καμάρης, Γρηγόριος Φώτης, Γεώργιος Ψυχογιός, Γεώργιος Ἀραπογιάννης, Ἀντώνιος Ποθητός, Σμαράγδα Θερμολιάνη, Εἰρήνη Φιλίππου. ΚΑΤΩ ΣΕΙΡΑ: Κωνσταντῖνος Ὅου, Ρόουζ, Τσάκτ Τάκτου, Νάνσυ Χόρμπο, Σοφία Πρίτσι, Κουτσουβίδη καὶ Ἑρμιόνη Εὐαγγελινοῦ

Ἡ εἰκόνα τῆς καταστροφῆς, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀεροδρομίου, ὅπου ἔγινε ἡ «κροῦσις» τῶν ἀνταρτῶν

Αἱ διαμαρτυρίαι

Τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, τοῦ Σταϊνῆ Νιππάρτμεντ, τοῦ Βατικανοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ΗΣ ΣΕΛ.

μένων τῶν Παλαιστινιακῶν ὀργανώσεων εἰς Ἀθήνας.

Σχετικῶς ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἐξεδόθη ἡ ἑξῆς ἀνακοίνωσις:

«1. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἐκφράζουσα βαθυτάτην λύπην διὰ τὴν ἐγκληματικὴν ἐνέργειαν εἰς τὸν ἀερολιμένα Ἀθηνῶν, διαβλλώνει πρὸς τὰ θύματα, τὰς οἰκογενείας ὡς καὶ τὰς κυβερνήσεις αὐτῶν αἰσθήματα βαθυτάτης συμπαθείας.

»2. Αἱ εἰς τὸ ἔδαφος τρίτης ἐπικρατείας καὶ εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος, διαπραττόμεναι τοιαῦται εἰδεχθεῖς πράξεις ἐν ὀνόματι τοῦ διεξαγομένου ὑπὸ τῶν Παλαιστινίων ἀγώνος, καθιστοῦν τοὺς δράστας αὐτῶν ἐγκληματίας κοινοὺς δικαίου καὶ προκαλοῦν τὴν εὔλογον ἀγανάκτησιν ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν τῆς Διεθνοῦς Κοινότητος.

»3. Ἡ ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ἐπεληφθη ἤδη τοῦ ἔργου της».

ΤΟ ΣΤΑΙΝΤ ΝΤΗΠΑΡΤΜΕΝΤ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 6. (Ἀσ. Πρές).— Τὸ Σταϊνῆ Ντηπάρτμεντ κατέκρινε τὴν ἐπίθεσιν τῶν δύο Ἀράβων εἰς τὴν αἴθουσαν ἀναμονῆς τοῦ ἀεροδρομίου τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ἐχαρακτήρισεν ὡς «ἀπεχθῆ ἐνέργειαν» καὶ ἐζήτησε τὴν λῆψιν διεθνῶν μέτρων κατὰ τῆς τρομοκρατίας γενικῶς καὶ τῶν ἀεροπειρατειῶν ἰδιαιτέρως.

Χαρακτηρίσας τὸ ἐπεισόδιον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον δύο Ἀμερικανοὶ ἐφονεύθησαν καὶ 33 ἐτραυματίσθησαν, ὡς «αὐθαίρετον ἔνοπλον ἐπίθεσιν τρομοκρατῶν ἐναντίον ἀθώων», ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σταϊνῆ Ντηπάρτμεντ κ. Μπρέῦ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Ἡ ἀπεχθὴς αὐτὴ ἐνέργεια ἀξίζει τῆς αὐστηροτέρας καταδίκης ὑπὸ τῆς διεθνοῦς κοινότητος.

Ὁ κ. Μπρέῦ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἐπεισόδιον «ἐπενθυμίζει τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἡ διεθνὴς κοινότης πρέπει νὰ ἀσκήση πλειοι ταχέως διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἀποτελεσματικωτέρων τρόπων ἀποτροπῆς παρομοίων πράξεων. Ἡ δργάνωσις διεθνοῦς πολιτικῆς ἀεροπορίας, θὰ πραγματοποιήση συνεδρίασιν εἰς Ρώμην, τὴν 28ην Αὐγούστου. Κατ' αὐτὴν, θὰ ἐξετασθοῦν διάφοροι προτάσεις πρὸς ἐκσυγχρονισμὸν τῶν ὀφισταμένων συνθηκῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ συνέδριον θὰ ἔχη θετικὰ ἀποτελέσματα, ἐδήλωσεν ὁ κ. Μπρέῦ.

Κατὰ τὸ συνέδριον τῆς Ρώμης θὰ συζητηθοῦν τρεῖς προταθεῖσαι τροποποιήσεις τῆς συνθήκης τοῦ Σικάγου τὸ 1944, σχετικῶς μὲ τοὺς κανονισμοὺς ἀσφαλείας. Αἱ προτάσεις ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Βρεταννίας καὶ Ἑλβετίας.

ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ, 6. (Ἀσσ. Πρές).— Εἰς πρωτοσέλιδον σχόλιόν της ἡ ἐφημερὶς τοῦ Βατικανοῦ «Ρωμαῖος Παρατηρητὴς», ἐρωτᾶ, ἐν ὀνόματι ποίου οἱ Ἄσσαβες τρομοκράται «ἐφόνευσαν χωρὶν τοῦ φονεύειν» κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς Κυριακῆς εἰς τὸ διεθνὲς ἀεροδρόμιον τῶν Ἀθηνῶν.

Εἰς ἀνυπόγραφον σχόλιον, ἡ ἐφημερὶς τοῦ Βατικανοῦ ἀναφέρει ὅτι οἱ τρομοκράται «ἐνήργησαν χωρὶς ἐμφανῆ ἀντικειμενικὸν σκοπόν» καὶ ὅτι «ἐφόνευσαν διὰ νὰ τρομοκρατήσουν διὰ νὰ ἐνσπείρουν τὴν φρίκην»

Ἡ ἐφημερὶς ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἄραβες «ἐπυροβόλησαν στὰ τυφλὰ ἐναντίον πλήθους ἐπιβατῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὸν συνήθη χῶρον τράνζιτ χωρὶς νὰ ὑποπτεύωνται ἢ νὰ προβλέπουν τί φρικτὸν γεγονὸς θὰ ἠκολούθει».

«Διατί», ἐρωτᾶ ὁ «Παρατηρητὴς». «Διὰ ποῖον; Ἐν ὀνόματι ποίου ἠθικοῦ προσχήματος, μία νεόνυμφος γυναῖκα εἰς τὸ ταξίδι τοῦ μηνὸς τοῦ μέλιτος ἐφονεύθη ἀπανθρώπως; Ἕνας τουρίστας 50 ἐτῶν